

Kytica ruží

Anton Cisík
Louziana, Prievidza

♩ = 168

G G C G Em

Ky - ti - ca ru - ží vo - lá, že už ne - dý - cha. Mlč - ky
dáv - no si bola mo - ja pr - va lás - ka, bol som

G Em Am D

po - čú - vam slo - vá, čo sa pý - taš, pre - čo
ako blá - zon, čo slo - bo - du poz - ná,

Em G

od - chá - dzam, pre - čo s tým ne - skon - čím, pre - čo
dnes so mnou krá - čať ne - máš síl, a ja

C D Em D C

vlast - ne ni kam ne - pat - rím... Sl - zy zam - knu - té v o - čiach máš, sl - zy
hlu - pák ťa už ne - pro - sím, tak pa - dám na - hor sám, tak

1. Em D C 2. Em D C

zam - knu - té v o - čiach máš. Ke - dy - si pa - dám na hor sám.

G Em G

Refrén Boz - kom ho - rú - cim ma vy - pre - vá - dzaš
Smut - ná ma vy - pre - vá - dzaš

C G Am C

vždy, keď mu - sím ísť, tvo - je o - či smút kom bled - nú, vieš,
vždy, keď mu - sím ísť, tvoje - mŕ - tve ru - že väd - nú, vieš,

1. Am D 2. Am G

že ma ne - zme - níš. že ma ne - zme - níš.

Kytica ruží vo váze už nedýcha,
ty hlbokým spánkom spíš a vonku svitá,
vtedy sa vraciam domov a zlatý prach
zo seba oprášim hneď vo dverách
a ty ma tam necháš stáť
a ty ma tam necháš stáť.